La condició catalana

Els humans som éssers contemplatius, ens mirem el món des de l'alçada del nas com si ens resultés aliè. Més enllà de l'àmbit dels nostres afers quotidians, tot es desenvolupa en un altre pla.

La ciutat, el país, el món, ens semblen estructures abstractes en les quals només participem passivament, pagant multes, impostos o acatant els capricis de les lleis. El món ens sembla només una bola de plàstic que gira damunt d'una peanya de llautó.

Però, en el fons, tots sabem que la nostra història no té cap sentit, aïllada de la dels altres. Cada vida individual és una part del tot, d'una xarxa, d'un cos viu, que anomenem «societat» i que espera de nosaltres, com a mínim, el que nosaltres esperem d'ella: la força del nostre treball i de la intel·ligència, i també la nostra voluntat transformadora, perquè la societat necessita renovar-se a cada generació.

Els catalans som una mena d'humans contemplatius i gregaris, però també participatius i renovadors.

Hem anat bastint un model de societat lleugerament diferent d'altres que ens envolten, suficientment diferent com per sentir-nos en la necessitat d'expressar col·lectivament uns determinats sentiments nacionals que massa sovint se'ns han negat, utilitzant els contundents arguments de la força.

És per aquesta raó que hem endegat un procés que ens ha de portar a l'autodeterminació. Que el camí no és fàcil és un fet innegable, ho anem aprenent a cada pas que fem en aquesta direcció, però la il·lusió ens empeny cap endavant, perquè és una il·lusió col·lectiva, recolzada en un anhel ancestral, però amb una ferma voluntat de canvi.

Com han fet altres països d'Europa en el passat recent, la nova república que volem construir forçosament serà millor, perquè estarà fonamentada en un desig insubornable de llibertat.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/03/15/condicio-catalana/834604.html?utm_source=rss